

Barcelona, 18 d'abril del 1946

SUMARI :

- 1er. - Editorial
- 2on. - El sacrifici dels lliberals benestants
- 3er. - Acords del C.D.
- 4art.- Comentari i notícies internacionals

EDITORIAL :

Esquerra Republicana de Catalunya i certs atacs

La dictadura infamant i monstruosa de la minoria que recolça el règim d'opressió franco-falangista, sostingut per homes mancats en absolut de tot idealisme, però que fan qüestió "de interès nacional" i "de soberania" les seves conveniències particulars i de casta, ha creat en els pobles ibèrics i particularment a Catalunya, un clima de neguits i anhels que és ampliament aprofitat per cledes d'individuos plens d'ambicions, que especulant amb el demà, creuen que l'actual situació es la més adient per a afiançar posicions personals i de grupet.- Emprant en la seva promesa un lèxic aparentment brillant, plé de tòpics buits de contingut, trenquen llances en pro de les llibertats del nostre poble, a l'onsems que desfermen violents atacs l'objectiu dels quals son estaments que per la seva significació haurien d'essor si més ho, respectats per tots els catalans dignes d'essor-ho.- En lloc d'unificar esforços i actuacions en pró de la causa de Catalunya i la República que amb tanta fermosa idealista diuen defensar, es converteixen en elements negatius d'aquesta mateixa causa pel seu treball de proselitisme, sorollosament frateat, prop dels nuclis de militants dels partits demócrates i nacionals de Catalunya.- Son en definitiva aquests elements, els detractors de tot i de tots, i possiblement molt aviet d'ells mateixos.-

Un d'aquests grups precisament el defensor de "LES NOVES CONCEPCIONS", "ELS HOMES NOUS", "ELS VELLIS PARTITS" i tantes d'altres paragrafades semblants, judica a E.R. de C. com a partit caduc i depassat, ataca barrocràticament als seus antics dirigents, els acusa obertament de certes concumitànies, que ni raona, ni molt menys demostra; i després de tot aixó, aquests fidels defensors de la llibertat i unitat del nostre poble, potser encara creuen que han complert amb el seu deure de catalans. Sincerament permeteu que en dubtem, no es defensa Catalunya fomentant la desunió ni anant a la recerca de clientela per a les seves botigues, qualificació que ens sembla més adient que la de partit o grup, es defensa Catalunya en primer terme sentint-se cent per cent català i actuant com a tal, unificant voluntats i anhels, tornant als partits d'origen decidits a prestar-los-hi tot el suport que precisen, el demés si poguèssim acceptar que no hi ha mala fé, son somnis, i la realitat amics no es pas com aquests grups interessadament presenten.-

Esquerra Republicana de Catalunya, malgrat les seves propagandes, i ells ho saben, no te ros de partit caduc, ni depassat, la seva ideologia amplia, avançada socialment, lliberal, i nacional, no es fruit d'uns motllos que configuren políticament al nostre poble, sinó conseqüència de la manera